

ניקה – חימושן החדש של סוללות נ"ט בארה"ב

מזה שנתיים שלוש מסתמנת בכמה מן הצבאות העיקריים המגמה להנהיג בחימוש הנגד-מטוסי – ולפחות בזה הכבד – את הקליע-המונהג, תחת התותח המסורתי. מגמה זו בוטאה בשעתה בהבלטה יתרה בהודעותיו של מיניסטר האספקה הבריטי, ומזה זמן מה היה ידוע על הקמת יחידות ראשונות (גדודים ו"קבוצות") של קליעים מונהגים בצבא ארה"ב. בשלהי 1953 נתפרסמו פרטים של-ממש על הקליע-המונהג מן הטיפוס "ניקה" (ביונית "הנצחון", או "אלת הנצחון"). אשר הפך עתה לחימוש תקין בשורה המתארכת והולכת של יחידות נגד-מטוסיות בארה"ב. זוהי, כמובן, רקטה מן הסוג "קרקע-אוויר" – המופעלת מן הקרקע, ושואפת לפגוע במטרה שבאוויר, כאמור, באה היא תחת הארטילריה הנ"מ הכבדה שבימי מלחמת-העולם השנייה. הפעלתה – בשני שלבים, לתגבורת התאוצה והטווח. תוך כדי טיסתה מתחילה היא להיות מכוונת באמצעות המכ"ם ("ראדאר"), ומשקרבה אל המטרה – מתחילה פועלת התחבולת, מבקשת-המטרה, המורכבת בו, והמכונת אותו אל צידו ביתר אבטומטיות וזריזות מכפי שניתן הדבר באמצעות המכ"ם, מרחוק. לפי ידיעות מצויות עשוי הקליע להגיע למהירות של כ-2,400 ק"מ לשעה. אשר לטווח – הרי הטווח ה"רוחני" של הקליע הנו כ-35 ואולי 40 ק"מ.

טוח "רוחבני" (לאטארלי) פירושו מרחק פעולתה של הרקטה לאחר שהגיעה, ע"י טיסתה ההתחלית הזקופה אל מעלה, אל גובה-המוצא הדרוש. מהירות טיסתה, שכבר הוזכרה, מאפשרת לה אחוזי-סיכויים ניכר לפגיעה מוצלחת לא רק במטוסים כ"מבצר המעופף" (B 17), כזה הנראה בתמונות המוגשות, ואשר מהירותו קרובה ל-500 ק"מ לשעה בלבד – אלא אף במפציצים חדישים, נאמר מסוג B 47 האמריקאי, אשר מהירותם קרובה ל-100 ק"מ. כמובן שבשעת קרב קליע-נגד-מטוס יופעלו צירופים מורכבים של גורמי גובה, מהירות, כיוון וחמיקה, אשר יקשה מאוד להעריכם מראש.

- (1) דמותיה-מחר של סוללה נ"מ בעמדת-הירי שלה. הקליע-המונהג "ניקה" זקוף על מתקן-השיגור שלו, במצב "הכך-לירי".
- (2) הקליע "מטפס מעלה" לקראת פגישתו במטרתו.
- (3) הקליע והמפציץ – ממש לפני הפגיעה.
- (4) גוף-המפציץ, והמוניע, נראים נופלים; הקליע עשה מלאכתו.

